

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Ref:

Vår ref:
06/5292

Saksbeh.:
Elselill Brandbu

Dato:
31. mai 2007

FORSLAG TIL REVISJON AV RAMMEPLAN FOR SYKEPLEIERUTDANNINGEN - HØRINGSUTTALELSE FRA HØGSKOLEN I OSLO

I brev fra Kunnskapsdepartementet av 27. februar 2007 inviteres Høgskolen i Oslo (HiO) til å uttale seg om forslag til revisjon av rammeplan for sykepleierutdanningen.

Forslaget til revidert rammeplan ble behandlet av styrets studieutvalg i møte 30. mai d.å., følgende uttalelse ble enstemmig vedtatt:

Høgskolen i Oslo er enig i at det bør være felles nasjonale rammer for sykepleierutdanningen. En rammeplan bør etter vår oppfatning inneholde en beskrivelse av den kompetanse en sykepleier utdannet ved en norsk akkreditert høgskole skal inneha. Vi ser det som nødvendig at rammeplanen fastsetter omfang av praksisstudier og definerer læringsmål for praksisstudiene. Det vil også være hensiktsmessig at rammeplanen beskriver sentrale læresituasjoner som studentene skal erfare i praksisstudiene. Videre bør det være bestemmelser om hvilke deler av helsetjenesten studentene skal ha praksis innenfor, så som spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten, i somatikk og psykiatri og innenfor eldreomsorgen. Det enkelte lærested må ha ansvar for at den enkelte student totalt sett får et studieløp som innfrir kravene til læresituasjoner/læringsmål og fører fram til den kompetansen som rammeplanen krever.

I høringsutkastet er det foreslått endringer i § 3 i forskrift til rammeplan for sykepleierutdanningen. Forslag til hvilke områder praksisstudiene skal omfatte er noe mindre detaljstyrende, dette er positivt. Vi ser det imidlertid som svært problematisk å stille som krav at praksis må inkludere erfaring fra forebyggende helsearbeid, svangerskaps- og barselomsorg og/eller pediatrik sykepleie. I brevet fra Universitets- og høgskolerådet til Kunnskapsdepartementet datert 29. januar d.å. går det fram at bare én høgskole i dag oppfyller kravet om praksis i pediatrik sykepleie. Til tross for at høgskolene har påpekt at dette er et krav som ikke vil være mulig å oppfylle, velger arbeidsgruppen å opprettholde forslaget. Vi finner argumentasjonen om at " - - det vil være ille å frata en sykepleier som har kompetansen i orden muligheten til å få autorisasjon i andre land der dette er et krav, - -" som noe betenkelig. Dersom en sykepleier utdannet i et europeisk land ønsker å arbeide som sykepleier i et annet land, vil hun måtte søke om godkjenning i det aktuelle landet. Til grunn for slik godkjenning vil vedkommende måtte legge fram dokumentasjon på den utdanningen hun har gjennomført. På den måten vil en som har hatt praksis i barnesykepleie bli kreditert for dette. Det synes underlig å fastsette krav som en vet det ikke vil være mulig å innfri.

Selv om rammeplanen slik den framstår i forslaget fra arbeidsgruppen nå er noe mer åpen enn det utkastet institusjonene hadde til uttalelse høsten 2006, er det fremdeles en unødvendig stor grad av detaljstyring. Det kan se ut som forslaget bygger på en antagelse om at det finnes bare en måte å gjennomføre praksisstudiene på for at det skal føre fram til kompetente sykepleiere. HiO stiller seg kritisk til et slikt syn. Den enkelte høgskole bør stilles vesentlig friere i utformingen av praksisstudiene. Utdanningene bør være aktive deltakere og bidragsyttere i utviklingen av helsevesenet. Dersom høgskolene velger ulik organisering av studiet vil det gi nyttige erfaringer som kan anvendes i den videre utviklingen.

Forslaget til omfang av praksisstudier knyttet til ferdighetstrening, forberedelser og refleksjon over praksis er akseptabelt. Slik dette er beskrevet gir det anledning til en viss grad av fleksibilitet.

Høgskolen i Oslo er tilfreds med at det foreslås presisert i rammeplanen at spørsmål om veiledningskapasitet er et ansvar for det aktuelle praksissted og ikke den enkelte veileder, og at dette derfor skal være forankret i ledelse, infrastruktur og drift.

Slik Høgskolen i Oslo ser det, bør rammeplanen utformes på en langt mer overordnet og åpen måte. Kompetansekrav og læringsmål samt lokale forhold, bør være styrende for organisering av utdanningen ved den enkelte høgskole.

Med hilsen

Per Lilleengen
rektor

Åsulv Frøysnes
høgskoledirektør